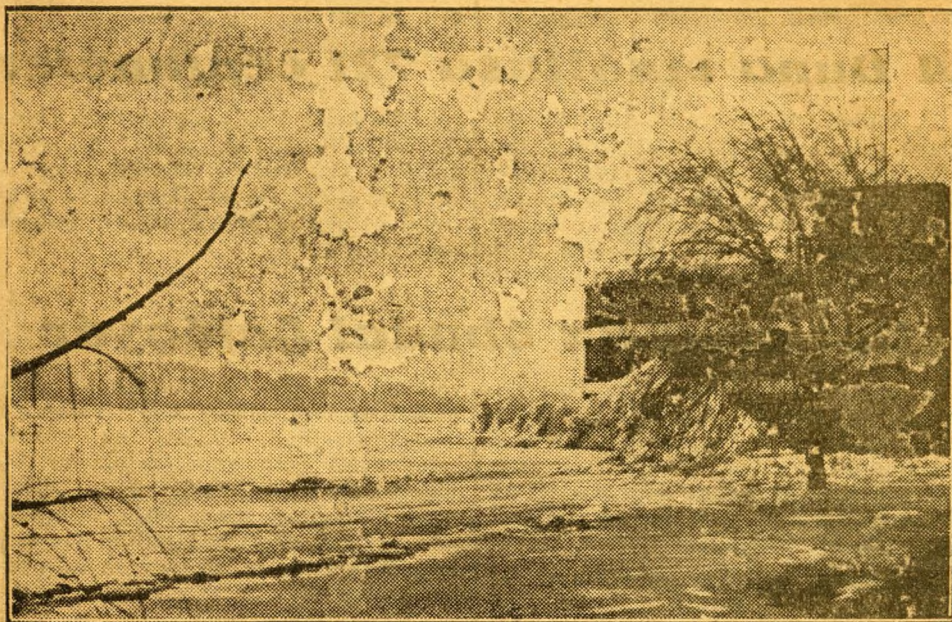

ÁRAD A DUNA!

Ma reggeli felvételek a kiöntött Dunáról
Baloldalt: Viz alatt a pesti alsó rakpart. Jobboldalt: Jégtorlasz a római parton

Emberfeletti izgalmas küzdelem a romboló jégtáblákkal és az árvízzel

A Duna több ponton kilépett medréből és súlyos károkat okozott

Február 21-én közölte a 8 Órai Újság, hogy az ország területén 10 milliárd köbméternyi víz fekszik a lecsúszott hó alakjában. Cikkeink felhívták az illetékes hatóságok figyelmét az óriási vízmennyiség miatt fenyegető árvízveszedelemre. A hatóságok válasza nem késett soká: mindenütt megnyugtató nyilatkozatok hangzóttak el. A legkülönbözőbb hatósági szervek arról biztosították az ország lakosságát, hogy *árvízveszedelemtől nem kell tartani*, mert a hatalmas vízmennyiségek levezetésére minden intézkedés megtörtént.

A multheti napsütés és koratavaszi melegebb időjárás alaposan rácafolta a hivatalos optimizmusra.

Az átlagosan egy méter magas hó-tömeg az ország minden részében majdnem egyszerre indult olvadásnak, úgyhogy hamarosan valamennyi folyónk megduzzadt és az

ország minden részéből árvízveszedelemtől érkeztek jelentések.

Nemcsak az úgynevezett vízgyűjtő folyók, elsősorban a Duna és Tisza vízállása emelkedett hirtelen magasra, hanem jóformán Magyarország összes kisebb folyója és patakja is a normálisnál jóval nagyobb mennyiségű vizet szállított a vízgyűjtő nagyobb folyók és ezeken keresztül a Duna felé. A tegnapi Virágvasárnap kritikus napja volt az egész országnak. Nemcsak Budapest lakossága leste lélegzetvisszafojtva a földművelésügyi minisztérium vízrajzi osztályának rádiójelentéseit, hanem az ország minden részében fokozott aggodalommal tekintettek a növekvő árvízveszedély felé. A folyókon és patakokon kívül

a vadvizek is nagy károkat okoztak

és az ország több részén az árvízveszedélyt ezek a felgyülemlett talajvizek okozták.

Árvíz, jégzajlás, jégtorlasz

Egyelőre még megközelítő képet sem lehet arról kapni, hogy az árvíz mekkora területeket öntött el az ország különböző részein és milyen anyagi károkat okozott. A hivatalos jelentések, amelyek a tegnapi és a ma reggeli vízállásokról beszámolnak, megközelítőleg sem tudnak pontos képet nyújtani a hirtelen olvadást követő árvízveszedélyről, mert a vidéki jelentések nagy része még nem futtatott be a földművelésügyi minisztérium vízrajzi osztályához. Jelenleg az a helyzet, hogy

összes folyóink árterületei víz alatt vannak s ezenkívül igen sok község határát, szántóföldjét és rétjeit öntötte el a víz.

Az idei tavaszi áradásnak kísértetiesen érdekes eseménye a jégzajlás.

A folyókat borító, néhol a fél méternél vastagabb valóságos jégpáncél a múlt héten felszakadt és a sebesen rohanó áradat mindenütt valóságos jéghegyeket cipel magával.

Az idei tavaszi áradása a szakkörök véleménye szerint hasonló az 1867. évi télehez, amikor az ország folyóit borító jégpáncél ugyancsak a késő márciusi nap olvasztotta fel és az úszó jégtáblák akkor is óriási károkat okoztak.

Az ország különböző részeiből érkező árvízjelentések között legnagyobb figyelmet és érdeklődést a dunamenti községekből küldött értesítések keltették. 1867 óta nem volt olyan magas a Duna vízállása, mint a legutóbbi napokban.

Ijesztő az a természeti tűnemény, amely szombat este óta a Dunának középső szakaszán lejátszódik. A szombati jelentések arról számoltak be,

hogy Komárom és Gönyű között megindult a fél méter vastagságú jégpáncél és a borotvaéles jégtáblák örvénylő áradatban kavargognak a Duna alsóbb szakaszai felé.

Amerre a sok-sok mázsa súlyú jégtáblák és ezekből összefagyott jégtorlaszok vonultak lefelé a folyam

vízen, ott a vízállás ugrásszerűen másfél és kétméterre emelkedett.

Tegnap reggel Vácot fenyegette az árvíz, majd a délelőtti órákban mind lejjebb és lejjebb vonult a sietergő, kavargó jégmező és ezzel kapcsolatban a magas vízállás, úgyhogy a délutáni órákban már Gödről, Szentendréről érkeztek nyugtalanító jelentések.

Budapest árvízveszedelemben

Ugyanakkor a Pesttől délre elterülő Duna-szakaszon is aggasztó jelenségek történtek. Először Budafok és Nagytétény magasságánál torlódtak össze a jégtáblák.

Ez az összetorlódás már komolyan fenyegette magát Budapestet is, mert a Dunának erről a szakaszáról a visszafelé tartó árvíz hamarosan elérhette volna a fővárost.

Szerencsére késő délután megmozdult a budafoki és nagytétényi jégtorlasz, majd darabokra hullva, hihetetlen gyorsasággal úszni kezdett lefelé az áradat sodrával. A legközelebbi megállója Szászhalmabatta községnél volt, ahol a közel három kilométer széles jéggát órákig terpeszkedett a Duna medrében és akadályozta a felgyülemlett vízmennyiségek továbbjutását.

Ezekben a községekben a vasárnapról hétfőre virradó éjszakát ébren töltötte a lakosság és a hatóságok is, állandó szolgálatot teljesítettek. Szorongva lesték a Duna medrében tor-

nyosuló jégtáblákat és a szemlátomást emelkedő áradatot. Szászhalmabattánál éjfél után mozdult meg a jégtorlasz, de alig néhány kilométert haladt lefelé a Duna medrében, amikor az ercsi kanyarban ismét megállott.

Ez a pihenő halálos veszedelmet és keserves rettegést jelentett nemcsak Eresinek és Szászhalmabattának, hanem a környező községeknek is. A kritikus idő Eresiben reggel fél 9-ig tartott és ezalatt a Duna vize soha nem látott magasságot ért el.

Ma reggel fél 9 órakor hatalmas dörrenések között megrepesztett a jégtorlasz, először lassan megindult, majd mind nagyobb sebességgel Adony irányában rohant tovább.

Szentanuk elbeszélése szerint a hirtelen elinduló jéghegyek olyan gyorsan úsztak lefelé a megáradt folyam sodrával, hogy biciklis legények sem tudtak versenyt futni a jéghegyekkel.